

दानिएलचे पुस्तक - त्र्याण्णवावा क्रमांक

रोमच्या भविष्यसूचक त्रयीचे उलगडणे: प्राचीन मूर्तिपूजेतून आधुनिक फसवणुकीपर्यंत

Jeff Pippenger

2024-02-26

दानिएलाचे पुस्तक हे ओळखते की दर्शन स्थापन करणारे राज्य रोमच आहे, आणि विल्यम मिलर यांनी हा तथ्य निदर्शित केला तेव्हा मिलराइट इतिहासातील प्रोटेस्टंटानी त्या समजुतीचा विरोध केला. शेवटच्या दिवसांतही दर्शन स्थापन करणारे रोमच आहे, आणि आज लाओदिकीयेचे अॅडव्हेंटवाद आता ही पतित प्रोटेस्टंट धारणा मान्य करीत आहे की तुझ्या लोकांचे दरोडेखोर म्हणजे अँटिओकस एपिफॅनेस होय. मिलराइट इतिहासात ज्यांना वगळून पुढे गेले जात होते त्या करारबद्ध लोकांनी ह्याच सत्याला विरोध केला; आणि आता शेवटच्या दिवसांतील करारबद्ध लोक, ज्यांना आता वगळून पुढे गेले जात आहे, तेही त्याच सत्याला विरोध करीत आहेत. सोलोमनने हे उत्तम प्रकारे म्हटले आहे:

जे झाले आहे, तेच पुन्हा होणार आहे; आणि जे केले गेले आहे, तेच पुन्हा केले जाणार आहे; आणि सूर्याखाली काहीही नवे नाही. अशी कोणती गोष्ट आहे काय, ज्याविषयी असे म्हटले जाऊ शकेल, पाहा, हे नवे आहे? ती आपल्या आधीच्या प्राचीन काळात आधीच झालेली आहे. उपदेशक 1:9, 10.

भविष्यवाणीच्या दृष्टीने रोमची तीन प्रगटीकरणे आहेत, आणि पहिली दोन प्रगटीकरणे तिसऱ्याची वैशिष्ट्ये ओळखून देतात; कारण सत्य दोन साक्षींच्या साक्षीवर स्थापित होते.

परंतु जर तो तुझे ऐकणार नाही, तर तुझ्याबरोबर आणखी एक किंवा दोघांना घेऊन जा, म्हणजे दोन किंवा तीन साक्षीदारांच्या तोंडी प्रत्येक गोष्ट सिद्ध व्हावी. मत्तय 18:16.

मूर्तिपूजक रोमचा धर्म हा मूर्तिपूजकत्व होता, आणि मूर्तिपूजकत्व हे खऱ्या धर्माची एक बनावट प्रतिकृती आहे. चलनी बनावट नोटा जशा समजल्या जातात त्या अर्थाने ती तितकीशी बनावट नाही, कारण मूर्तिपूजकत्व प्रत्यक्षात खऱ्या धर्मासारखे अजिबात दिसत नाही. परंतु भविष्यवाणीच्या दृष्टीने त्यात बनावटपणाची लक्षणे आहेत. रोम हे शहर यरुशलेमची एक बनावट प्रतिकृती आहे, आणि त्याला एक मंदिर (पॅन्थिऑन) होते, जे यरुशलेमातील मंदिराची बनावट प्रतिकृती होते. मूर्तिपूजकत्वातील धार्मिक आचरणे अपवित्र आणि सैतानी आहेत, परंतु ती सैतानाच्या बनावट धार्मिक आचरणांचे प्रतिनिधित्व करतात. मूर्तिपूजक रोमच्या धर्मप्रमुखाला Pontifex Maximus ही पदवी देण्यात आली होती. "Pontifex Maximus" हा शब्दप्रयोग मूळतः प्राचीन रोममधील रोमन राज्यधर्माच्या मुख्य याजकास उद्देशून वापरला जात असे, आणि त्याची उत्पत्ती प्रारंभीच्या रोमन गणराज्यापर्यंत मागे जाते. कालांतराने, तो राजकीय आणि धार्मिक अधिकाराशी निगडित झाला आणि अखेरीस आज रोमन कॅथलिक चर्चमध्ये पोपासाठी वापरल्या जाणाऱ्या पदवीत परिवर्तित झाला.

मूर्तिपूजक रोमच्या प्रमुख याजकाचे पदनाम Pontifex Maximus असे होते, आणि तेच पोपसत्ताक रोमच्या प्रमुख याजकाचेही पदनाम होते; हा एक लॅटिन शब्दप्रयोग असून त्याचा अर्थ "सर्वोच्च प्रधान महायाजक" असा होतो. तो रोमन राज्यधर्माचा प्रमुख याजक होता, विशेषतः ज्युपिटर देवाच्या उपासना-संप्रदायाचा. Pontifex Maximus याच्याकडे महत्त्वपूर्ण धार्मिक अधिकार व जबाबदाऱ्या होत्या; त्यांत विविध धार्मिक विधींचे पर्यवेक्षण करणे आणि रोमन धार्मिक पंचांगाची योग्य रीतीने कार्यवाही होत आहे याची खात्री करणे यांचा समावेश होता. Pontifex Maximus हा College of Pontiffs (Collegium Pontificum) चा प्रमुख होता; हा याजकांचा असा समूह होता, जो रोमन धर्मातील विधींचे अर्थनिर्णयन व त्यांचे पालनसंरक्षण करण्यास जबाबदार होता.

मूर्तिपूजक रोम आणि पोपशाही रोम या दोन्हींचा मुख्य याजक Pontifex Maximus होता; म्हणून आधुनिक रोमच्या प्रमुखाचे पदनामही स्वाभाविकपणे Pontifex Maximus असेल. मूर्तिपूजक रोमचा धर्म मूर्तिपूजकता

होता, आणि पोपशाही रोमचा धर्म मूर्तिपूजकता होता, आणि अजूनही आहे; परंतु तो ख्रिस्ती धर्माची कबुली दिल्याच्या आच्छादनाखाली लपविण्यात आलेला आहे; आणि शेवटल्या दिवसांतील आधुनिक रोमचा धर्मही ख्रिस्ती धर्माची कबुली दिल्याच्या आच्छादनाखाली लपविलेली मूर्तिपूजकता असेल.

मूर्तिपूजक रोम आणि पोपशाही रोम या दोघांनाही असा एक निश्चित कालावधी देण्यात आला होता, ज्यामध्ये ते सर्वोच्चपणे राज्य करणार होते. दानियेल अध्याय अकरा, वचन चोवीस येथील काळविषयक भविष्यवाणीच्या परिपूर्तीत मूर्तिपूजक रोमने तीनशे साठ वर्षे सर्वोच्चपणे राज्य करावयाचे होते.

तो प्रांतातील अतिसमृद्ध स्थळांमध्येही शांततेने प्रवेश करील; आणि जे त्याच्या पित्यांनी केले नाही, तसेच त्याच्या पित्यांच्या पित्यांनीही केले नाही, ते तो करील; तो त्यांच्या मध्ये लूट, मालमत्ता आणि धन यांचे वाटप करील; होय, तो काही काळासाठी किल्लेबंद दुर्गाविरुद्ध आपल्या योजना आखील. दानियेल 11:24.

चोवीसाव्या वचनाचा विषय मूर्तिपूजक रोम हा आहे, कारण सोळाव्या वचनात ते विषय झाले, आणि एकतीसाव्या वचनापर्यंत तेच विषय राहतात. पुढील लेखांमध्ये आपण या वचनांचा विशेषतः विचार करू; परंतु येथे आपण फक्त एवढेच निदर्शनास आणत आहोत की भविष्यवाणीने हे ओळखून दाखविले आहे की मूर्तिपूजक रोम तीनशे साठ वर्षे सर्वोच्च सत्ता गाजविल, जसे रोम “किल्लेबंद स्थळांविरुद्ध, काही काळाकरिता, आपले डाव आखित आहे” असे दर्शविले आहे. “विरुद्ध” असा अनुवाद केलेल्या शब्दाचा प्रत्यक्ष अर्थ “पासून” असा आहे, आणि हे वचन असे सांगत आहे की रोम “किल्लेबंद स्थळांपासून,” म्हणजेच रोम नगरापासून, जगाचे संचालन करील, आणि ते “काळ” भर करील, म्हणजेच तीनशे साठ वर्षे.

इ.स.पू. ३१ मध्ये अॅक्टियमच्या युद्धात पगन रोमने सर्वोच्च सत्ता प्राप्त केली, आणि इ.स. ३३० पर्यंत ती सर्वोच्च सत्ता टिकवून ठेवली, त्या वेळी कॉन्स्टन्टाईनने साम्राज्याची राजधानी रोम शहराच्या बळकट गडावरून कॉन्स्टँटिनोपल शहरात हलविली. त्यानंतर त्या साम्राज्याची कुप्रसिद्ध अधोगती सुरू झाली. रोम शहर हे पगन रोमसाठी भविष्यवाणीतील “बळकट गड” होते, आणि जेव्हा ते त्या शहरातून राज्य करित होते तेव्हा ते अजिंक्य होते. कॉन्स्टन्टाईनच्या सत्तांतरानंतर झालेल्या युद्धांत, रोम शहर हे गेन्सेरिक आणि आक्रमण करणाऱ्या बर्बर जमातींच्या हल्ल्यांचे लक्ष्य बनले; या जमातींचे प्रतिनिधित्व प्रकटीकरण अध्याय आठमधील पहिल्या चार तुर्यांद्वारे करण्यात आले आहे.

या कारणास्तव दानियेल अध्याय अकरा, वचन एकतीस मध्ये, पोपसत्तेसाठी उभे राहिलेले “बाहू” (मूर्तिपूजक रोम) यांनी प्रथम “बलस्थानाचे पवित्रस्थान” अपवित्र केले. रोम शहर हे मूर्तिपूजक आणि पोपसत्ताक अशा दोन्ही रोमसाठी भविष्यसूचक “बलस्थानाचे पवित्रस्थान” आहे; कारण इ.स. 330 मध्ये, मूर्तिपूजक सत्तेचे कॉन्स्टँटिनोपलकडे हस्तांतरण झाल्यावर, रोम शहर उदयास येत असलेल्या पोपसत्ताक रोमकडे सौपविण्यात आले. या कारणास्तव, प्रकटीकरण अध्याय तेरा, वचन दोन असे म्हणते की अजगराने (मूर्तिपूजक रोम) पोपसत्ताक रोमला आपले “आसन” दिले. “आसन” म्हणजे ज्या ठिकाणाहून एखादी सत्ता राज्य करते ते; आणि इ.स. 538 पासून ते 1798 पर्यंत, पोपसत्ताक रोमने सर्वोच्चपणे राज्य केले, जसे मूर्तिपूजक रोमने “एका काळा” करिता सर्वोच्चपणे राज्य केले होते.

भविष्यवाणी एका विशिष्ट कालखंडाची ओळख करून देते, ज्यामध्ये मूर्तिपूजक रोम व पोपीय रोम हे दोन्ही सर्वोच्च राज्य करतील; आणि जेव्हा त्यांनी तसे केले, तेव्हा ते त्यांच्या सत्तेच्या आसनावरून, म्हणजे रोम नगरातून, करित होते. मूर्तिपूजक रोमची अजिंक्यता ते रोम नगर सोडून गेल्यावर समाप्त झाली; याने तीनशे साठ वर्षांचा शेवट चिन्हांकित केला, ज्याचे चोवीसाव्या वचनात “एक काळ” असे प्रतिनिधित्व केले आहे; आणि जेव्हा पोपीय राज्याचे एक हजार दोनशे साठ वर्षे इ.स. १७९८ मध्ये समाप्त झाली, तेव्हा नेपोलियनने पोपला रोम नगरातून बाहेर काढले, आणि तो निर्वासित अवस्थेत मरण पावला.

पगन रोम आणि पोपसत्ताक रोम हे स्थापित करतात की आधुनिक रोम शेवटच्या दिवसांत एका विशिष्ट भविष्यवाणीतील कालावधीसाठी सर्वोच्च राज्य करील. “काळ आता उरला नाही”, तरीही शेवटच्या दिवसांतील

पोपसत्ताक छळाचा कालावधी हा एक विशिष्ट कालावधी आहे, जो संयुक्त संस्थानांतील लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होतो आणि मानवी कृपाकाल संपेपर्यंत चालू राहतो, जेव्हा मिखाएल उठून उभा राहतो आणि जाहीर करतो, “जो अन्यायी आहे, तो आणखी अन्यायीच राहो; आणि जो अशुद्ध आहे, तो आणखी अशुद्धच राहो; आणि जो नीतिमान आहे, तो आणखी नीतिमानच राहो; आणि जो पवित्र आहे, तो आणखी पवित्रच राहो.”

मूर्तिपूजक रोमने आपल्या रक्तरंजित इतिहासकाळात रोम नगरीतील कोलोसियममध्ये ख्रिस्ती लोकांचा छळ केला, आणि ख्रिस्ती इतिहासकारांनी असा अंदाज व्यक्त केला आहे की पोपसत्तेच्या अंधकारयुगात दहा कोटी हुतात्म्यांची पोपसत्तेकडून हत्या करण्यात आली; परंतु पोपसत्ता त्या दाव्याचा इन्कार करते आणि हा अंदाज सुमारे पाच कोटींवर ठरवते. मूर्तिपूजक रोम आणि पोपसत्ताक रोम या दोघांनीही देवाच्या विश्वासू जनांचा छळ केला, आणि आधुनिक रोमही शेवटच्या दिवसांत देवाच्या विश्वासू लोकांचा छळ करील.

“अनेकांना कारागृहात टाकले जाईल, अनेक आपल्या प्राणांच्या रक्षणासाठी शहरे व गावे येथून पळ काढतील, आणि अनेक सत्याच्या बचावार्थ उभे राहिल्यामुळे ख्रिस्ताच्या खातिर हुतात्मा होतील.” Selected Messages, book 3, 397.

जगावर सत्ता प्रस्थापित करताना मूर्तिपूजक रोमने तीन भौगोलिक अडथळ्यांवर मात केली. जगावर सत्ता प्रस्थापित करताना पोपशाही रोमने तीन भौगोलिक अडथळ्यांवर मात केली. आधुनिक रोमने १९८९ मध्ये दक्षिणेच्या राजावर (नास्तिक सोव्हिएत संघावर) विजय मिळविला, आणि पुढे लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या वेळी तो तेजस्वी देशाला (संयुक्त राज्यांना) उलथून टाकील. त्यानंतर तो मिसरावर (संपूर्ण जगावर) विजय मिळविल.

“संपूर्ण समाज दोन महान वर्गांत विभागला जात आहे—आज्ञाधारक आणि आज्ञाभंग करणारे. आपण कोणत्या वर्गात आढळून येऊ?”

“जे देवाच्या आज्ञा पाळतात, जे केवळ भाकरीवर नव्हे तर देवाच्या मुखातून निघणाऱ्या प्रत्येक वचनावर जगतात, ते जिवंत देवाची मंडळी घडवितात. जे ख्रिस्तविरोधकाचे अनुसरण करणे निवडतात, ते त्या महान धर्मत्यागीचे प्रजाजन आहेत. सैतानाच्या ध्वजाखाली उभे राहून, ते देवाचा नियम मोडतात आणि इतरांनाही तो मोडण्यास प्रवृत्त करतात. ते राष्ट्रांचे कायदे अशा प्रकारे घडविण्याचा प्रयत्न करतात की मनुष्यांनी देवाच्या राज्याच्या नियमांना पायदळी तुडवून पृथ्वीवरील सरकारांप्रती आपली निष्ठा दर्शवावी.”

“सैतान लोकांची मने गौण प्रश्नांकडे वळवीत आहे, जेणेकरून ते अत्यंत महत्त्वाच्या विषयांना स्पष्ट आणि ठळक दृष्टीने पाहू शकणार नाहीत. शत्रू जगाला सापळ्यात अडकविण्याचा डाव आखित आहे. ”

“तथाकथित ख्रिस्ती जग हे महान आणि निर्णायक घडामोडींचे रंगमंच ठरणार आहे. पोपसत्तेच्या उदाहरणाप्रमाणे, सत्तेतील मनुष्य विवेकबुद्धीवर नियंत्रण ठेवणारे कायदे लागू करतील. बाबेल आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाचे पान सर्व राष्ट्रांना पाजील. प्रत्येक राष्ट्र यात गुंतले जाईल.” Manuscript Releases, volume 1, 296.

दानियेल अकरावा अध्याय, एक्केचाळिसाव्या वचनातील “गौरवशाली देश” हे संयुक्त संस्थानांचे प्रतीक आहे, या सत्याचे समर्थन करण्यासाठी, यहूदाच्या कुळातील सिंहाने शेवटच्या दिवसांतील भविष्यवाण्यांच्या विद्यार्थ्यांसमोर भविष्यवाणीच्या त्रिविध अनुप्रयोगाचे तत्त्व उघड केले. त्या शेवटच्या सहा वचनांतील प्रकाश, दानियेलाच्या पुस्तकातील “दैनिक” याने दर्शविलेल्या इतिहासाचा, दानियेल अकरा:३१ मध्ये मांडल्याप्रमाणे, त्या अध्यायाच्या शेवटच्या सहा वचनांवर अनुप्रयोग करून प्रस्थापित करण्यात आला आहे. तेच अधिष्ठानभूत सत्य (“दैनिक”), जे मिलरच्या भविष्यवाणीसंबंधी आराखडाची किल्ली ठरले, त्याच्याच द्वारे शेवटच्या दिवसांचा भविष्यवाणीसंबंधी आराखडाही निर्माण झाला. मिलरचा आराखडा मूर्तिपूजकत्व व पोपसत्तावाद या देवाच्या लोकांचा छळ करणाऱ्या दोन उजाड करणाऱ्या सत्तांवर आधारित होता, आणि शेवटच्या दिवसांचा आराखडा हा शेवटच्या दिवसांत देवाच्या लोकांचा छळ करणाऱ्या तीन उजाड करणाऱ्या सत्तांवर आधारित आहे.

दानियेल अकराव्या अध्यायातील शेवटच्या सहा वचनांत दर्शविलेली ज्ञानवृद्धी—जी १९८९ मध्ये प्रकट झालेल्या ज्ञानवृद्धीचे प्रतिनिधित्व करते आणि जी हिदेकेल नदीद्वारे दर्शविली जाते—तिला सत्याच्या शत्रूंनी विरोध केला. त्या विरोधामुळे भविष्यवाणीच्या त्रिगुण अनुप्रयोगाच्या तत्त्वाचे आकलन झाले; हे तत्त्व प्रथम रोमच्या त्रिगुण अनुप्रयोगाच्या स्वरूपात ओळखले गेले, आणि हाच तो विषय आहे जो भविष्यसूचक इतिहासाच्या दर्शनाची स्थापना करतो.

जेथे दर्शन नाही, तेथे लोक नाश पावतात; परंतु जो नियम पाळतो, तो धन्य आहे. नीतिसूत्रे 29:18.

रोमच्या तीन प्रकटनांच्या तिहेरी अनुप्रयोगावरून हे ओळखले जाते की मूर्तिपूजक रोम आणि पोपशाही रोम यांचा धर्म मूर्तिपूजकत्व आहे, आणि त्यांचा धर्म पॉन्तिफेक्स मॅक्सिमस ही पदवी धारण करणाऱ्या एका मनुष्याच्या अधिपत्याखाली चालविला जातो. रोमच्या त्या दोन प्रकटनांवरून हेही स्पष्ट होते की, त्यांना निर्दिष्ट कालावधीपर्यंत सर्वोच्च राज्यसत्ता गाजविण्यापूर्वी तीन भौगोलिक सत्ता दूर केल्या जातात, आणि ते सात टेकड्यांच्या रोम नगरातून राज्य करतील, जे त्यांच्या सामर्थ्याचे पवित्रस्थान आहे. या दोघांनीही या वस्तुस्थितीची साक्ष दिली की त्यांनी देवाच्या विश्वासू लोकांचा छळ केला. म्हणून, या दोन साक्षीदारांच्या आधारावर आपण जाणतो की आधुनिक रोमचा धर्म मूर्तिपूजकत्व असेल, आणि ती रोमच्या पोपाच्या मार्गदर्शनाखाली असेल, ज्याची पदवी पॉन्तिफेक्स मॅक्सिमस आहे.

महावेश्या नियंत्रण प्राप्त करून सर्वोच्च राज्य करण्यापूर्वी आधुनिक रोमला तीन अडथळ्यांवर मात करावी लागेल; आणि पहिला अडथळा भूतकाळातील इतिहास आहे—१९८९ मध्ये सोव्हिएत संघाच्या पतनासह, जो युरोपमध्ये रोमच्या सत्तेला प्रतिकार करणारा रोमचा नास्तिक शत्रू होता. पुढील अडथळा संयुक्त राज्यांमध्ये लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या वेळी उलथून टाकला जाईल, आणि त्यानंतर संयुक्त राष्ट्रे अल्प काळाकरिता आपला अधिकार आधुनिक रोमला देतील. एकदा ते पूर्णपणे सिंहासनावर आरूढ झाल्यावर, शेवटच्या दिवसांतील छळ घडून येईल.

दानिएलाचे पुस्तक, आणि विशेषतः प्रकटीकरण अध्याय आठ, रोमची भविष्यवाणीविषयक वैशिष्ट्ये प्रदान करतात, जी आधुनिक रोमचे योग्य आकलन करण्यास साहाय्य करतात. त्या वैशिष्ट्यांपैकी एक म्हणजे इ. स. 330 मध्ये कॉन्स्टन्टाईनने साध्य केलेले रोमन साम्राज्याचे पूर्व आणि पश्चिम असे विभाजन होय. पगन रोम आणि पोपसत्ताक रोम, यांचा एकत्रित विचार केला असता, तेही रोमच्या द्वैधस्वरूपाविषयीच बोलतात. पश्चिमी आणि पूर्वी रोम निर्माण करणारे कॉन्स्टन्टाईनचे विभाजन, पगन आणि पोपसत्ताक रोम यांना दुसरी साक्ष पुरवते. कॉन्स्टन्टाईनने पूर्वेकडे नागरी अधिकारसत्ता स्थापन केली, आणि पश्चिमेकडे धर्मसत्ताक अधिकारसत्ता ठेवली. पगन रोम राज्यकारभाराचे प्रतिनिधित्व करित होता, आणि पोपसत्ताक रोम चर्चकारभाराचे प्रतिनिधित्व करित होता. पूर्व भाग राज्यकारभार होता, पश्चिम भाग चर्चकारभार होता; जसे दानिएल दोनमधील लोखंड आणि माती, किंवा दानिएल आठमधील पुरुषलिंगी शिंग आणि स्त्रीलिंगी शिंग, किंवा दानिएल सातमधील हिंस्र पशू आणि दानिएल आठमधील पवित्रस्थानाशी संबंधित पशू, यांद्वारे त्याचे प्रतिरूप दर्शविले आहे.

आधुनिक रोमही स्वभावतः द्विविध असेल; ते चर्च व राज्य, लोखंड व माती, तसेच धार्मिक कारस्थान व राज्यकारभार यांच्या संयोगाने बनलेले असेल; परंतु आधुनिक रोम स्वभावतः त्रिविधही असेल. प्रकटीकरणाच्या आठव्या अध्यायात, पश्चिमी व पूर्वी रोम यांचे प्रत्यक्ष आणि प्रतीकात्मकरीत्या त्रिभाजन झाले होते. पूर्वी रोममधून राज्य करणाऱ्या कॉन्स्टन्टाईनने आपले राज्य प्रत्यक्षपणे आपल्या तीन पुत्रांमध्ये विभागले, आणि पश्चिमी रोमचे प्रतीकात्मक प्रतिनिधित्व सूर्य, चंद्र आणि तारे यांनी केले होते; हे रोमन साम्राज्याने अवलंबिलेल्या शासनाच्या त्रिविध स्वरूपाचे प्रतिनिधित्व करित होते. म्हणून, आधुनिक रोम हे जरी धार्मिक कारस्थान आणि राज्यकारभार या द्विविध स्वरूपाचे असले, तरी ते अजगर, पशू आणि खोटा संदेष्टा यांनी दर्शविलेल्या त्रिविध ऐक्याचेही प्रतिनिधित्व करील.

मूर्तिपूजक रोम आणि पोपसत्ताक रोम यांच्या प्रकट स्वरूपांमुळे अंतिम आधुनिक रोमची गुंतागुंतीची भविष्यवाणी-संबंधी रचना ओळखता येते. लवकरच येणाऱ्या रविवार-कायद्याच्या वेळी घडणारे ते त्रिविध ऐक्यच जगाला आर्मगेदोनकडे नेते. हेच जगभर पसरलेले “पशूची प्रतिमा” आहे, जी चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगाचे प्रतीक

आहे. त्याचे मस्तक Pontifex Maximus आहे, जो रोम शहरातून राज्य करतो; आणि तेच त्याच्या सत्तेचे आसन आहे. पापपुरुषाचा नागरी अधिकार संयुक्त राष्ट्रसंघाकडून पुरविला जाईल, आणि अमेरिकेच्या दबावकारी शक्तीद्वारे जगाला विरोधक-ख्रिस्ताच्या या त्रिविध, तरीही द्वैध व्यवस्थेला स्वीकारण्यास भाग पाडले जाईल. अशा प्रकारे, जसे प्रकटीकरण अध्याय तेरा, वचन दोन मध्ये मूर्तिपूजक रोमने (अजगराने) पोपसत्तेला "त्याची शक्ति, त्याचे आसन, आणि मोठा अधिकार" दिला, तसेच अमेरिकेने, मूर्तिपूजक रोमच्या प्रतिरूपाप्रमाणे, आधुनिक रोमसाठी हीच तीन कार्ये पूर्ण केली आहेत. आसन म्हणजे रोमच्या सात टेकड्यांच्या शहरातील व्हॅटिकन सिटी, अधिकार म्हणजे संयुक्त राष्ट्रसंघ, आणि शक्ति म्हणजे अमेरिका. हे सर्व मिळून जगाला अशा ठिकाणी आणतात की जिथे पोपसत्ता "आपल्या अंताला येईल, आणि त्याला मदत करणारा कोणीही नसेल."

हा अभ्यास आपण पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

आणि सहाव्या देवदूताने आपली वाटी महान युफ्रेटीस नदीवर ओतली; आणि तिचे पाणी आटले, जेणेकरून पूर्वेकडील राजांचा मार्ग तयार व्हावा. आणि मी अजगराच्या तोंडातून, आणि पशूच्या तोंडातून, आणि खोट्या संदेष्ट्याच्या तोंडातून बेडकांसारखे तीन अशुद्ध आत्मे बाहेर येताना पाहिले. कारण ते चमत्कार करणारे दुष्टात्म्यांचे आत्मे आहेत, जे सर्व पृथ्वीच्या आणि संपूर्ण जगाच्या राजांकडे जातात, सर्वशक्तिमान देवाच्या त्या महान दिवसाच्या युद्धासाठी त्यांना एकत्र जमविण्यासाठी. पाहा, मी चोराप्रमाणे येतो. जो जागा राहतो आणि आपली वस्त्रे जपतो तो धन्य; नाहीतर तो नग्न चालेल आणि लोक त्याची लज्जा पाहतील. आणि त्याने त्यांना इब्री भाषेत हर्मगिदोन असे नाव असलेल्या ठिकाणी एकत्र जमविले. आणि सातव्या देवदूताने आपली वाटी आकाशात ओतली; आणि "पूर्ण झाले आहे," असे म्हणणारा एक मोठा आवाज स्वर्गातील मंदिरातून, सिंहासनाकडून, आला. प्रकटीकरण 16:12-17.